

Arrest

nr. 73 427 van 17 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. KUHN, die loco advocaat J. DOCQUIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 april 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 31 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamil-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Sakkotai in het district Jaffna, Sri Lanka. Tussen 2002 en 2005 hielp u de "Liberation Tigers of Tamil Eelam" (LTTE) door het vullen van zandzakken, het graven van bunkers en het duwen en trekken van boten. Vanaf mei 2005 begon u daarom problemen te krijgen met de

militairen. Ze vielen u vaak lastig, sloegen u en op een dag eind december 2005 werd u thuis opgepakt, in een auto geslagen en uit de auto gegooid. U echtgenote vond u op straat zo'n vier kilometer van jullie woning. U werd opgenomen in het Manthikai Hospitaal. U verbleef er vier dagen. In die periode werd er een collega-visser van u doodgeschoten. Omwille van deze problemen ging u begin 2006 met uw gezin naar Mathalam in de door de LTTE gecontroleerd gebied van de Wanni-regio. U werkte er als visser en hielp de LTTE met het vullen van zandzakken, het duwen van boten en het voorzien van eten. U deed dit tot eind december 2008. Omwille van de oorlog verlieten jullie Mathalam en jullie gingen opeenvolgend naar Iranaipalai, Valayanmadam, Mulliwaikal en Mullaithivu waar jullie zich aan de militairen overgaven. U werd met uw gezin ondergebracht in het ontheemdenkamp "Mennikfarm" in Chettikulam in tent nummer 3. Jullie verbleven er tot 25/12/2009 en mochten dan naar huis terugkeren. Op 15/03/2010 werd u opnieuw opgepakt door het leger en de "Eelam People's Democratic Party" (EPDP). U werd drie dagen vastgehouden in het Koraiyady-legerkamp en vervolgens overgebracht en opgesloten in een school in Chavakachcheri door het leger en de EPDP omdat u stiekem naar de Wanni was geweest en voor de LTTE werkte. U werd er drie maanden vastgehouden en vervolgens overgebracht naar een detentiecamp in Vavuniya. U verbleef er tot 15/03/2011 en kwam dan vrij tegen betaling. Uw vader bracht u vervolgens naar Colombo. Op 02/04/2011 verliet u Sri Lanka per vliegtuig. Via Qatar vloog u naar Italië. Vervolgens werd u met de auto naar België gebracht waar u op 05/04/2011 aankwam. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielsrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een uittreksel uit het geboorteregister, een militaire identiteitskaart, een huwelijkscertificaat, een overlijdenscertificaat, een schrijven van de school van uw kinderen, een verklaring van een priester, een foto, drie enveloppen en twee brieven.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asielsmotieven en dit om verscheidene redenen. Zo kan is het niet aannemelijk dat u met uw gezin, omdat u problemen had met de militairen omwille van uw hulp aan de LTTE, verhuisde naar Mathalam in het door de LTTE gecontroleerd stuk van de Wanni-regio. Ondanks dat u er bijna vier jaar verbleef, werkte en de LTTE hielp, kon u niet situeren waar Mathalam ligt in de Wanni-regio: u kon niet aangeven in welk district en welke divisie Mathalam lag. Het enige dat u kon aangeven is dat u aan het strand woonde van het oude Mathalam (CGVS pp. 2-3). Ook kon u amper beschrijven hoe het leven was in een gebied gecontroleerd door de LTTE. Uw antwoord beperkte zich tot dat jullie voor de oorlog goed leefden, dat er af en toe niet hinderlijke marineaanvallen waren, dat er om te vissen in het gebied geen vergunningen waren vereist in tegenstelling tot in het legergebied. Verder kon u dat niet toelichten. Ook over hoe de LTTE het gebied controleerde in de Wanni-regio bleef u heel vaag. U verklaarde dat ze een eigen politie en zeemacht hadden, dat mensen taksen moesten betalen en dat er enkel bij de laatste strijd mensen onder dwang in dienst waren. Verder kon u dat niet toelichten. Wie de lokale LTTE-leiders waren in Matalam en wat hun graden, rangen en functies waren wist u tevens niet. U kon enkel aangeven dat er een persoon was die Apu wordt genoemd. Verder wist u niets over de lokale leiding van de LTTE in Matalam (CGVS p. 14). Ook wordt vastgesteld dat u, ondanks dat u net voor u naar de Wanni-regio vertrok vier dagen in het ziekenhuis lag omdat u door militairen in elkaar werd geslagen, geen enkel begin van bewijs aangaande dat verblijf in het ziekenhuis kunt neerleggen (CGVS p. 9).

Gezien uw verblijf in de Wanni-regio niet aannemelijk is, kan ook geen geloof worden gehecht dat u een tijd in het ontheemdenkamp "Mennikfarm" werd vastgehouden nadat u door de oorlog in de Wanni opnieuw werd ontheemd. De ongeloofwaardigheid daarvan wordt verder bevestigd door het feit dat u niet kon situeren waar in dat kamp, waar volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, meer dan 200.000 mensen verbleven en ongeveer 37.000 noodopvangenheden (tenten e.d.) werden opgetrokken, jullie juist werden ondergebracht. U kon enkel aangeven dat jullie in tent nummer werden ondergebracht in het ontheemdenkamp "Mennikfarm" in Vavuniya, Chettikulam. Vengalachettikulam is, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de plaats waar heel het ontheemdenkamp "Mennikfarm" was gelokaliseerd. Beter kon u jullie schuilplaats in dit immense ontheemdenkamp niet situeren. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u er niet van op de hoogte bent dat "Mennikfarm", volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, in een aantal zones verspreid over verscheidene dorpen is opgedeeld (CGVS pp. 3-4, 16). Verder is het onaannemelijk dat u jullie verblijf in "Mennikfarm" niet kan documenteren. U legt daar geen enkel begin van bewijs van neer. U verklaarde dat u daar nooit iets van kreeg. Jullie werden er nochtans

geregistreerd (CGVS pp. 5, 10, 16). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier kregen de meeste ontheemden die er verbleven normaliter één of meerdere documenten uitgereikt: familiekaarten, rantsoenkaarten, bijstandskaarten en/of tijdelijke identiteitskaarten. U kon deze registratie ook niet verder toelichten. U verklaarde er louter over dat het niets speciaal inhield dat jullie enkel eten kregen. U kon ook amper toelichten hoe jullie voedsel verkregen in "Mennikfarm". U kon enkel aangeven dat jullie drie keer per dag in een rij moesten staan voor voeding die door de militairen met een vrachtauto werd aangevoerd. U vermeldt wel een soort van registratie maar daarvan kan u enkel verklaren dat ze het tentnummer opschreven. Van een rantsoen- of familiekaart maakt u geen gewag. U kon het leven in het kamp ook niet verder toelichten dan dat jullie net voldoende eten kregen en dat het er stoffig was (CGVS p. 16). Over dit laatste dient te worden opgemerkt dat jullie van 19/05/2009 tot 25/12/2009 in "Mennikfarm" zouden hebben verbleven. In die periode heeft, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zware regen voor overstromingen en aanverwante problemen gezorgd in delen van dit ontheemdenkamp.

Verder wordt opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de documenten waarmee u naar Europa bent gereisd. U kon enkel aangeven dat er een foto werd gemaakt voor een paspoort. Van welk land dat paspoort was, wist u niet. Welke naam in het paspoort werd vermeld wist u evenmin, net als welke leeftijd of geboortedatum in het paspoort stond vermeld en of er een visum in werd aangebracht (CGVS p. 7). Gezien de reële kans op persoonscontrole tijdens de reis en tijdens het binnenreizen van de Schengenzone is het onaannemelijk dat u niet van deze gegevens op de hoogte bent of op de hoogte werd gebracht. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt om voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke reisweg en –data en dat u legaal uw land van herkomst uitreisde te verhullen. Het gereede vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten uw land van herkomst uitreisde wordt nog verder versterkt door het feit dat u tijdens uw uitreis uw identiteitskaart en militaire identiteitskaart bij u had (CGVS p. 6). Ook deze zaken wijzen er op dat u Sri Lanka niet hebt verlaten uit een vrees voor de schending van uw fysieke of geestelijke integriteit of voor uw leven.

Verder is het heel bevreemdend te noemen dat u een identiteitskaart neerlegt die werd uitgereikt op 26/06/2009, toen u in het ontheemdenkamp "Mennikfarm" verbleef. U verklaarde daarover dat uw vader die had aangevraagd in 2004 toen u nog in jullie dorp woonde. Gevraagd waarom u dan pas op 26/06/2009 een identiteitskaart werd uitgereikt verklaarde u dat dat kwam door uw verblijf in de Wanniregio (CGVS p. 4). U zou echter pas begin 2006 naar de Wanniregio zijn verhuisd (CGVS p. 3). Ook het feit dat u op 26/09/2009 in Jaffna een identiteitskaart werd uitgereikt toont aan dat uw verblijf in het ontheemdenkamp "Mennikfarm" ongeloofwaardig is. Tot slot dient over jullie verblijf in "Mennikfarm" te worden opgemerkt dat u in uw antwoorden in de vragenlijst, die u invulde met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en in uw Verklaring bij de DVZ helemaal geen gewag hebt gemaakt van jullie verblijf in "Mennikfarm" (Verklaring DVZ en Vragenlijst).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat het niet aannemelijk is dat u omwille van problemen met de militairen omdat u de LTTE hielp, verhuisde naar het stuk van de Wanniregio dat onder controle stond van de LTTE en daar de LTTE hielp waarna u omwille van de oorlog opnieuw werd ontheemd en in het ontheemdenkamp "Mennikfarm" terecht kwam. Dit maakt ook uw directe vluchtaanleiding, dat u na terugkeer naar huis na jullie verblijf in "Mennikfarm" opnieuw problemen kreeg met de militairen en deze keer ook met de EPDP omdat u stiekem naar de Wanniregio ging en er de LTTE zou hebben geholpen, onaannemelijk. Uw arrestatie, opsluiting op verscheidene plaatsen en vrijlating tegen betaling zijn dan ook niet geloofwaardig (CGVS pp. 11-12).

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Er werd werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of

de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" of daarvan wordt verdacht en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS daarvan weten te overtuigen van. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève en dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw militaire identiteitskaart en het uittreksel uit het geboorteregister staven enkel uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. Het huwelijkscertificaat bewijst jullie huwelijk. Het overlijdenscertificaat betreft het overlijden van een collega visser waarvan u verklaarde dat hij werd doodgeschoten (CGVS p. 9) maar staat op geen enkele manier uw zaak. De verklaringen van de priester van de school betreffen louter het minder goed presteren van uw kinderen op school omwille van uw afwezigheid. De brief van uw vader vermeldt volgens uw verklaringen dat hij door onbekenden werd lastig gevallen omwille van u en dat u voor uw leven moet vrezen bij een eventuele terugkeer. De brief van uw echtgenote betreft volgens uw verklaringen dat de kinderen huilen en niet eten omwille van uw afwezigheid en dat u gevaar loopt bij een eventuele terugkeer (CGVS p. 15). Dergelijke brieven van naasten hebben echter slechts een geringe bewijswaarde en enkel als ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat hier niet het geval is. De foto is enkel een foto van u en uw gezin. De enveloppen tonen louter aan dat u post ontvangt uit Sri Lanka.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet; een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en een manifeste vergissing in appreciatie.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze uitgebreid wordt gemotiveerd en gestaafd met objectieve informatie. Dit middel wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.4. In het uiterst summier opgestelde verzoekschrift voert verzoeker tevens de schending aan van punt 199 van de UNHCR-Proceduregids, en wijst hij, zonder nadere uitleg, naar vier nieuwe bij het verzoekschrift gevoegde stukken.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De Raad wijst er op dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat.

3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies de kern van het relaas raken en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen enkele toelichting gegeven in het verzoekschrift. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Immers verzoeker toont niet aan bekend te zijn met LTTE bezet gebied, noch kon hij aannemelijk maken jarenlang gewerkt te hebben voor het LTTE, noch kan uit zijn verklaringen blijken dat hij geïnterneerd werd door het Sri Lankaanse leger. Evenmin kan hij zijn verblijf in een dergelijk kamp documenteren. Ten slotte wijst de neergelegde identiteitskaart er op dat verzoeker niet op dat ogenblik in een kamp verbleef. Verzoeker blijft verder in gebreke zijn reisweg aan te tonen zodat evenmin kan worden nagegaan wanneer hij Sri Lanka verliet en in Europa toekwam.

3.3. De Raad leidt uit verzoekers verwijzing naar de vier nieuwe stukken af dat hij de Raad verzoekt om de feitelijke beoordeling hiervan te doen. Verzoeker geeft echter niet aan op welke wijze deze stukken, met name een medisch attest uit Sri Lanka d.d. 12 september 2011 (met in de hoofding "*Rajaval Dispensary*" en "*Dr. T. Thurairajah*"), een enveloppe van de heer J. Manjula met een stempel waaruit blijkt dat deze op 19 september 2011 werd ontvangen, een krantenartikel dd. 2 september 2011 en een handgeschreven brief, gedateerd op 10 september 2011, zouden vermogen de bestreden beslissing te weerleggen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat het niet volstaat documenten neer te leggen maar verzoeker moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts een element in de beraadslaging en dienen ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De stukken kunnen een ongeloofwaardig relaas niet herstellen, te meer nu verzoeker niet de minste moeite doet om dit te argumenteren.

Daarbij betreffen het allemaal faxkopieën waaraan de Raad geen geloof hecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat het medisch attest – dat verzoeker vanaf 25 december 2005 gedurende vier dagen behandeld is geweest voor verwondingen ten gevolge van een brutale aanval en psychologisch begeleid werd – de asielmotieven niet hard kan maken. Medische attesten zijn geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin de verzoeker de verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Echter doet dit medisch attest geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin verzoeker verwond werd en houdt dit aldus geen enkele indicatie in over de omstandigheden, laat staan de daders van deze verwondingen.

Daarenboven worden het krantenartikel en de handgeschreven brief niet conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neergelegd en ontbreekt een (eensluidend verklaarde) vertaling. Verzoeker geeft evenmin het nut aan van deze stukken. De enveloppe toont enkel aan dat er een brief werd verstuurd naar verzoeker.

Derhalve vermogen deze documenten niet de motieven en de conclusie van de bestreden beslissing te weerleggen en blijven deze aldus overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK